

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1204—1209

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1204	Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	3497
1205	Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	3506
1206	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 9 ja 22 §:n muuttamisesta	3507
1207	Laki vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:n muuttamisesta	3509
1208	Asetus yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta	3510
1209	Valtioneuvoston päätös henkilönsuojaimista annetun valtioneuvoston päätöksen liitteen muuttamisesta	3512

N:o 1204

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/48) 45 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (948/92),

muutetaan 10 §:n 2 momentti, 11 §, 12 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 15 §:n 4 momentti, 22 ja 29 §, 30 §:n 1 momentti, 30 a, 31—33 ja 35—38 §, 41 §:n 5 momentti, 46 §:n 2 momentti, 58 §, 60 §:n 1 ja 6 momentti sekä 64, 64 a, 64 b, 65, 65 a ja 65 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 2 momentti, 11 § ja 12 §:n 1 momentti 23 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (956/71), 22 § osittain muutettuna 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla lailla (627/91), 29 § 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (396/95), 30 a § muutettuna 22 päivänä tammikuuta 1988 ja 14 päivänä lokakuuta 1994 annetuilla laeilla (39/88 ja 893/94), 35 § 6 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa laissa (408/79), 38 § osittain muutettuna 10 päivänä heinäkuuta 1981 annetulla lailla (526/81), 41 §:n 5 momentti ja 46 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa, 58 § muutettuna 9 päivänä maaliskuuta 1962 ja 29 päivänä kesäkuuta 1990 annetuilla laeilla (205/62 ja 603/90), 60 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1642/92) ja 6 momentti 20 päivänä helmikuuta 1987 annetussa laissa (192/87), 64 § muutettuna mainituilla 22 päivänä tammikuuta 1988 ja 14 päivänä lokakuuta 1994 annetuilla laeilla sekä 8 päivänä tammikuuta 1993 annetulla lailla (21/93), 64 a ja 65 b § mainitussa 22 päivänä tammikuuta 1988 annetussa laissa, 64 b § 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1306/89) ja 65 a § mainitussa 10 päivänä heinäkuuta 1981 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 11 a, 30 b, 32 a, 35 a, 41 b—41 e ja 53 h § seuraavasti:

10 §

— — — — —
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa 1 momentissa tarkoitetun työnantajan työntekijälle sattuneen työtapaturman korvaamis-

ta tämän lain mukaisesti ottaen huomioon 12 §:n 2 ja 5 momentin säännökset.

11 §

Jos työtapaturma sattuu sellaisen työnanta-

HE 227/1996
StVM 39/1996
EV 235/1996

jan työssä olevalle työntekijälle, joka on laiminlyönyt vakuuttamisvelvollisuutensa, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa tämän lain mukaisen korvauksen suorittamisesta. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus 36 §:ssä tarkoitetun maksun lisäksi periä työnantajalta, mitä näin määrätään korvauksena suoritettavaksi, kuitenkin enintään 1 000 markkaa tapaturmaa kohden.

11 a §

Jos muun kuin korvausasian yhteydessä syntyy epäselvyyttä siitä, onko työhön sovellettava tätä lakia ja asialla on periaatteellista merkitystä, asian ratkaisee asianomaisen työntekijän, työnantajan tai vakuutuslaitoksen hakemuksesta Tapaturmavakuutuslaitosten liitto.

12 §

Vakuuttamisvelvollisen työnantajan on itse 100 markan määrään asti suoritettava korvausta kustakin työtapaturmasta, jollei vakuutusta ole vapaaehtoisesti ulotettu käsittämään myös tätä korvausvelvollisuutta. Vakuutuskirjaan on aina merkittävä, onko työnantajalla omavastuu vai ei.

Jos työnantaja jättää suorittamatta 1 momentissa mainitun korvauksen tai jos syntyy erimielisyyttä sellaisen korvauksen suuruudesta, on vakuutuslaitos, jossa työntekijä on vakuutettu työtapaturman varalta, velvollinen lain mukaisesti suorittamaan sanotun korvauksen. Vastaava velvollisuus on Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla, jos 2 momentissa mainittu työnantaja laiminlyö korvausvelvollisuutensa.

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus periä työnantajalta 3 momentin mukaisesti suoritettu korvaus.

15 §

Sairaanhoitoa on annettava tarpeettomia kustannuksia välttäen vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkin vaarantamatta. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

22 §

Työntekijä on velvollinen ottamaan vas-

taan lääkärin määräämää hoitoa, joka tarkoittaa hänen työ- tai toimintakykynsä parantamista. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske hengenvaarallista toimenpidettä eikä ilman erityistä syytä Suomen ulkopuolella annettavaa hoitoa. Sama koskee kuntoutusta sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään. Jos työntekijä ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy mainitusta hoidosta tai kuntoutuksesta, voidaan hänelle maksettavan päivärahan, tapaturmaeläkkeen ja haittarahan suorittaminen keskeyttää.

Jos vamma on pahentunut tai sairaus pitkittynyt vahingoittuneesta riippuvasta syystä, joka ei ole korvattavan vamman tai sairauden seurausta, voidaan häneltä määrääjäksi pidättää korvaus joko kokonaan tai osaksi.

Vakuutuslaitoksen on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetusta korvauksen keskeyttämisestä tai pidättämisestä päätös.

29 §

Tämän lain mukaista vakuutusta saa harjoittaa Suomessa 8 §:ssä tarkoitettuna vakuutuslaitoksena sellainen vakuutusyhtiölaissa (1062/79) tarkoitettu vakuutusyhtiö, jolla on oikeus toimilupansa perusteella harjoittaa suomalaisten vakuutusyhtiöiden ja vakuutusyhdistysten sekä Suomessa toimivien ulkomaisten vakuutusyhtiöiden vakuutusluokista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (858/95) 1 §:n 1 kohdassa mainitun vahinkovakuutusluokan 1 mukaista vakuutusta ja joka on tehnyt toiminnan aloittamisesta 2 momentissa säädetyn ilmoituksen. Sama koskee ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/95) tarkoitettua ulkomaista vakuutusyhtiötä, jolla on oikeus harjoittaa edellä mainitun vahinkovakuutusluokan mukaista vakuutusta Suomessa.

Vakuutusyhtiön, joka aikoo harjoittaa tämän lain mukaista vakuutusta Suomessa, on viimeistään kahta kuukautta ennen toiminnan aloittamista ilmoitettava siitä ministeriölle ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle tällaiselle vakuutuslaitokselle säädettyjen velvoitteiden täyttämistä varten.

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavaan suomalaiseen vakuutusyhtiöön sovelletaan vakuutusyhtiölain ja ulkomaiseen vakuutusyhtiöön ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain säännöksiä, jollei tästä laista muuta johdu.

30 §

Niissä tapauksissa, joissa valtio on korvausvelvollinen työtapaturman tai ammattitaudin johdosta, korvauksen suorittaa valtiokonttori. Valtionkonttorista on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa säädetään vakuutuslaitoksesta. Valtionkonttoriin ei sovelleta 41 b §:n 2 ja 4—6 momenttia.

30 a §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto hoitaa tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten yhteistoimintaa edellyttäviä tehtäviä sekä muita tehtäviä siten kuin tässä laissa tai muualla laissa tai asetuksessa säädetään. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto huolehtii myös Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta asuin- ja oleskelupaikan vakuutuslaitokselle johtuvista tehtävistä.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimielimiä ovat yleiskokous ja hallitus. Liitossa toimii lisäksi tapaturma-asiain korvauslautakunta.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallitukseen kuuluu enintään 13 varsinaista jäsentä siten, että heistä enintään seitsemän edustaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton jäsenlaitoksia ja kolme työnantajien ja kolme työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpiä keskusjärjestöjä. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja valinnan vahvistaa ministeriö. Lisäksi hallitukseen kuuluu enintään viisi varajäsentä, joista yksi edustaa työnantajien ja yksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpiä keskusjärjestöjä sekä yksi maatalousyrittäjien taloudellisia etuja valvovaa edustavinta järjestöä.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tehtävistä ja sen hallinnosta määrätään tarkemmin sen säännöissä. Ne annetaan asetuksella sen jälkeen, kun Tapaturmavakuutuslaitosten liitto on tehnyt niistä ehdotuksen ministeriölle.

Kaikkien tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten on kuuluttava Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon ja osallistuttava sen tehtävistä aiheutuviin kustannuksiin siten kuin tässä laissa säädetään. Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon kuuluvat lisäksi valtiokonttori ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaissa tarkoitettu maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos. Valtionkonttori osallistuu Tapaturmavakuutuslai-

tosten liiton toimintaan ja kustannuksiin vain siltä osin kuin ne liittyvät valtiokonttorin tästä laista johtuvien tehtävien toimeenpanoon. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen osallistumisesta Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimintaan ja sen kustannuksiin säädetään erikseen.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hoitaessa 1 momentin mukaisia tehtäviä siitä on soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa tarkoitetuista vakuutuslaitoksista laissa tai asetuksessa säädetään.

30 b §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitossa on korvaustoimen yhtenäisyyden edistämiseksi tapaturma-asiain korvauslautakunta. Lautakunnassa on puheenjohtaja, kolme lakimiesjäsentä, neljä työmarkkinajäsentä, viisi lääkäriasiantuntijaa ja tarpeellinen määrä varamiehiä, jotka ministeriö määrää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenten tulee olla perehtyneitä lakisääteiseen tapaturmavakuutukseen. Puheenjohtajan ja lakimiesjäsenten tulee olla oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneita. Lääkäriasiantuntijoiden tulee olla Suomessa laillistettuja, vakuutuslääketieteeseen perehtyneitä lääkäreitä.

Tapaturma-asiain korvauslautakunnan puheenjohtajaksi määrätään ministeriön edustaja. Lakimiesjäsenet ja kaksi lääkäriasiantuntijaa määrätään Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ehdotuksesta. Työmarkkinajäsenistä kaksi määrätään työnantajien ja kaksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Työmarkkinajäsenten varamiehistä määrätään yksi työnantajien ja yksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Lääkäriasiantuntijoista yksi määrätään työnantajien ja yksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Ehdotusten lakimiesjäseniksi ja muiksi kuin työmarkkinajärjestöjen ehdotuksesta määrättäviksi lääkäriasiantuntijoiksi tulee sisältää kaksi kertaa niin monta ehdokasta kuin tarvitaan. Lautakunta, joka voi toimia myös jakaantuneena jaostoihin, valitsee lakimiesjäsenistään tarvittavat varapuheenjohtajat.

Jos tapaturma-asiain korvauslautakunnan puheenjohtaja, jäsen, lääkäriasiantuntija tai varamies tulee pysyvästi estyneeksi tehtävänsä, ministeriö määrää hänen tilalleen jäl-

jellä olevaksi toimikaudeksi uuden puheenjohtajan, jäsenen, lääkäriasiantuntijan tai varamiehen ottaen huomioon 2 momentin säännökset.

Tapaturma-asiain korvauslautakunnan säännöistä säädetään asetuksella. Ministeriö vahvistaa lautakunnan hakemuksesta asiat, joista vakuutuslaitoksen on pyydettävä lautakunnan lausunto.

31 §

Vakuutuslaitos ei voi kieltäytyä antamasta ja pitämästä voimassa siltä haettua tämän lain mukaista vakuutusta.

Vakuutuslaitoksen on vakuutusta myöntäessään annettava vakuuttamisvelvolliselle vakuutuksenottajalle kirjallinen todistus siitä, että kysymyksessä on tämän lain mukainen pakollinen vakuutus. Todistus on merkittävä vakuutuskirjaan ja 65 §:ssä tarkoitettuun tiedonantoon. Jos vakuutuksen sisältöä rajoitetaan tämän lain vastaisesti, vakuutus ei täytä tämän lain mukaista vakuuttamisvelvollisuutta.

32 §

Vakuutus sopimus tehdään vakuutuskaudeksi. Vakuutuskautena on kalenterivuosi, paitsi milloin kysymyksessä on kesken vuotta voimaan tuleva vakuutus, jolloin ensimmäinen vakuutuskausi päättyy vakuutuksen alkamista seuraavan kalenterivuoden lopussa. Vakuutus jatkuu sen jälkeen vakuutuskauden kerrallaan, jollei vakuutuksenottaja ole sitä irtisanonut kirjallisesti viimeistään kolme kuukautta ennen vakuutuskauden loppumista.

Tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen irtisanominen on pätevä vain, jos samalla näytetään, että uusi vakuutus tulee voimaan toisessa vakuutuslaitoksessa silloin, kun irtisanotun vakuutuksen voimassaolo päättyy.

Vakuutus sopimus voidaan tehdä myös määrättyä, kestoaltaan ajallisesti rajoitettua työtä tai työkohdetta varten. Tällainen vakuutus päättyy ilman irtisanomista ja vakuutuskautena on vakuutuksen voimassaoloaika. Jos työ kuitenkin kestää yli vakuutuskirjaan merkityn ajankohdan, vakuutuksen katsotaan olevan voimassa, kunnes työ on päättynyt. Vakuutuksenottajan on ilmoitettava vakuutuslaitokselle työn jatkumisesta ennen vakuutuskauden merkityn ajan päättymistä.

Jos muu kuin 3 momentissa tarkoitettu työ päättyy tai yritys lopettaa toimintansa taikka jos vakuuttamisvelvollisuus muutoin lakkaa, vakuutuksenottajan on ilmoitettava tästä kirjallisesti vakuutuslaitokselle vähintään kuukautta ennen vakuutuskauden päättymistä. Jos vakuutuksenottaja laiminlyö ilmoituksen, hän on velvollinen suorittamaan vakuutuslaitokselle kohtuullisen korvauksen laiminlyöntinsä johdosta aiheutuneista kustannuksista.

Jos vakuutusmaksua ulosmittauksella perittäessä vakuutuksenottaja havaitaan varattomaksi tai jos hänen oleskelupaikkansa on myös täytäntöönpanoviranomaisille tuntematon, vakuutussopimus katsotaan mainitusta toteamishetkestä alkaen rauenneeksi.

Jos työnantaja, joka on ottanut tämän lain mukaisen vakuutuksen, asetetaan konkurssiin, työnantajan tähän tapaturmavakuutukseen perustuvat velvollisuudet siirtyvät konkurssin alkamisesta lukien konkurssipesälle. Vakuutusmaksut konkurssin ajalta maksaa konkurssipesä.

32 a §

Vakuutuslaitoksen on annettava tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusehdot kirjallisesti kahta kuukautta ennen niiden käyttöönottoa tiedoksi ministeriölle. Ministeriö voi tarvittaessa vaatia, että vakuutusyhtiö toimittaa ministeriölle selvityksen niistä vakuutusmaksujen perusteista, lomakeista sekä muista asiakirjoista, joita se käyttää tämän lain mukaisessa toiminnassaan.

33 §

Vakuutuksenantajan vastuun katsotaan alkavan siitä ajankohdasta, jolloin vakuutuslaitos tai sen asiamies todistettavasti vastaanotti vakuutushakemuksen, jollei myöhemmästä vastuun alkamisajasta ole erityisestä syystä sovittu. Vastuun alkamisaika on merkittävä vakuutuskirjaan.

35 §

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavalla vakuutuslaitoksella on oltava laskuperusteet, joissa määrätään, miten vakuutusmaksut lasketaan.

Vakuutusmaksun laskuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisessa suhteessa vakuutuksista aiheutuviin kustannuksiin ottaen huomioon vakuutetun työn tapaturma- ja ammattitautiriski. Jos

vakuutusmaksu tai vakuutuksen perusteella maksettavien korvausten määrä on siihen riittävän suuri, tulee myös vakuutuksenottajan oma vahinkotilasto ottaa huomioon vakuutusmaksua määrättäessä (*erikoistariffoituva vakuutus*). Ministeriö antaa määräyksiä riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta vakuutusmaksun määräytymisessä. Vakuutusmaksun perustana olevaan palkkasummaan luetavista työansioista säädetään asetuksella.

Erikoistariffoidun vakuutuksen siirtyessä vakuutuslaitoksesta toiseen on vastaanottavalla vakuutuslaitoksella oikeus saada vakuutuksen vahinko- ja palkkasumatiedot viideltä viimeksi kuluneelta kalenterivuodelta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun vakuutusmaksuun sisällytetään määrä, jonka suuruus on kaksi prosenttia työnantajan vakuutusmaksusta lukuun ottamatta 57 §:ssä tarkoitettuja vakuutuksia, käytettäväksi työsuojelun edistämiseen niin kuin siitä työsuojelurahastolaissa (407/79) erikseen säädetään. Vakuutuslaitos suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin asetuksella säädetään.

35 a §

Vakuutuskauden vakuutusmaksun muodostavat ennakkovakuutusmaksu ja tasoitusvakuutusmaksu. Vakuutuskauden ennakkovakuutusmaksu on suoritettava vakuutuslaitoksen määräämänä aikana. Jos vakuutuskauden lopullinen vakuutusmaksu ylittää tai alittaa perityn ennakkovakuutusmaksun määrän, vakuutuksenottajalta peritään tai hänelle palautetaan tasoitusvakuutusmaksuna lopullisen maksun ja ennakkomaksujen erotus vakuutuslaitoksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään vuoden kuluessa vakuutuskauden päättymisestä, jollei 37 §:stä muuta johdu. Sanottu määräaika ei koske päättyneitä erikoistariffoituja vakuutuksia, jos tästä on sovittu vakuutuksenottajan kanssa. Vakuutuslaitos voi vakuutusehdoissa määritellä määrän, jota pienempiä tasoitusvakuutusmaksuja ei peritä eikä palauteta. Tämä määrä saa olla enintään 50 markkaa.

36 §

Työnantaja, jonka työssä olevat työntekijät on vakuutettava mutta jonka on todettu laiminlyöneen vakuuttamisvelvollisuutensa, on velvollinen suorittamaan Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle maksun, joka vastaa kohdulliseksi katsottavaa vakuutusmaksua enintään nelinkertaisena siltä ajalta, jota laiminlyönti koskee, ei kuitenkaan pitemmältä ajalta kuin kulumassa olevalta ja kolmelta viimeksi kuluneelta kalenterivuodelta.

37 §

Jos vakuutuslaitos siitä syystä, että työnantaja on antanut vääriä tietoja tai laiminlyönyt vakuutusmaksun määräämistä varten tarpeellisten tietojen antamisen, ei ole voinut panna tämän maksettavaksi vastuun mukaista vakuutusmaksua, vakuutuslaitoksella on oikeus arvioida vastuun laajuus kuluneena vakuutuskautena ja periä työnantajalta vakuutusmaksu enintään nelinkertaisena siltä osalta, jota väärä ilmoitus tai laiminlyönti koskee.

38 §

Työnantajan maksettava vakuutusmaksu saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Samalla tavalla täytäntöönpanokelpoisia ovat vakuutusosoikeuden, tapaturmalautakunnan, vakuutuslaitoksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton lainvoimaiset päätökset työnantajan suoritettaviksi määräytyistä maksuista ja korvauksista.

Jos vakuutusmaksua ei suoriteta 35 a §:ssä säädettävänä aikana, viivästymisajalta on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/82) 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu korkokannan mukaan.

Ulosottotoimin perittävää vakuutusmaksua korotetaan kertakaikkisesti 10 prosenttia. Vakuutuslaitos voi kuitenkin korotuksen sijasta jättäessään vakuutusmaksun ulosmitattavaksi periä saatavalleen 3 momentissa mainittua viivästyskorkoa. Vakuutusmaksu ja korotus tai sen sijaan tuleva korko ovat ulosottokelpoisia ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin 1 momentissa säädetään.

41 §

Vakuutuslaitokselle on toimitettava kor-

vauksen saamista varten lääkärin antama selvitys vammasta tai sairaudesta. Työntekijä on lisäksi velvollinen vakuutuslaitoksen määräyksestä menemään vammansa tai sairautensa selvittämistä varten tutkittavaksi vakuutuslaitoksen nimeämälle lääkärille tai sen osoittamaan sairaalaan, ei kuitenkaan Suomen ulkopuolelle, jollei erityisestä syystä muuta johdu. Tällaisen selvityksen kustannukset maksaa vakuutuslaitos. Työntekijä on myös velvollinen pyynnöstä toimittamaan vakuutuslaitokselle selvityksen korvaukseen vaikuttavista muista seikoista. Jos työntekijä ei toimita selvitystä kohtuullisessa ajassa eikä esitä laiminlyönnille hyväksyttävää syytä, asian käsittely voidaan keskeyttää siksi ajaksi, kunnes selvitys esitetään. Vakuutuslaitoksen on annettava keskeytyksestä päätös.

41 b §

Vakuutuslaitoksen on annettava korvausasiassa päätös viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa saatuaan 39, 41, 41 a, 44 ja 46 §:ssä tarkoitetut selvitykset. Päätös leskeneläkkeeseen oikeutetun työ- tai eläketulojen vaikutuksesta leskeneläkkeeseen on kuitenkin annettava vuoden kuluessa siitä, kun vakuutuslaitokselta on haettu korvausta kuoleman tai katoamisen johdosta.

Jos vakuutuslaitos ei ole antanut päätöstä 1 momentissa tarkoitetun ajan kuluessa eikä viivästyminen johdu asian käsittelystä muutoksenhakuelimessä tai tapaturma-asiain korvauslautakunnassa, siirtyy korvausasian käsittely tältä osin Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle. Sen on huolehdittava korvausasian asianmukaisesta käsittelystä ja suoritettava lain edellyttämä korvaus.

Jollei 47 §:stä muuta johdu, vakuutuslaitoksen on maksettava päätöksensä perustuva korvaus 14 päivän kuluessa päätöksensä antamisesta ja muutoksenhakuelimen päätökseen perustuva korvaus 30 päivän kuluessa siitä, kun vakuutuslaitos sai 1 momentissa tarkoitetun selvityksen ja päätös tuli lainvoimaiseksi.

Jos vakuutuslaitos ei suorita korvausta siten kuin 3 momentissa säädetään, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto maksaa korvauksen.

Asia tulee vireille Tapaturmavakuutuslaitosten liitossa 2 ja 4 momentin mukaista menettelyä varten asianosaisen hakemukses-

ta. Vakuutuslaitoksen on viipymättä toimitettava Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle sen asian ratkaisemista varten pyytämä selvitys sekä hallussaan olevat asiakirjat. Jos selvitystä ja asiakirjoja ei ole toimitettu Tapaturmavakuutuslaitosten liiton asettamassa kohtuullisessa määräajassa, voidaan päätöksen antaminen tai korvauksen maksaminen myös tällä perusteella katsoa laiminlyödyksi. Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on annettava hakemuksen johdosta viipymättä päätös.

Kun asia on siirtynyt Tapaturmavakuutuslaitosten liiton käsiteltäväksi, sillä on oikeus periä asianomaiselta vakuutuslaitokselta takaisin tämän pykälän perusteella suorittamansa korvaus ja kohtuulliset käsittelykustannukset sekä laiminlyöntimaksu, jonka suuruuden ministeriö vahvistaa. Ministeriö vahvistaa myös käsittelykustannusten perusteet Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hakemuksesta. Siltä osin kuin takaisinperityt korvaus- ja käsittelykustannukset ja laiminlyöntimaksut eivät vastaa tämän pykälän perusteella Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle aiheutuneita kustannuksia, vakuutuslaitosten on osallistuttava niiden kattamiseen siten kuin 58 §:ssä säädetään.

41 c §

Vakuutuslaitos on velvollinen antamaan työntekijälle korvausasiassa tämän lain edellyttämän neuvonnan ja palvelun hänen omalla kielellään joko suomeksi tai ruotsiksi. Työntekijällä on myös oikeus käyttää tätä kieltä vakuutuslaitoksen kanssa asioidessaan.

Jos vakuutuslaitos ei noudata, mitä 1 momentissa säädetään, Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on annettava työntekijälle mainitussa momentissa tarkoitettua neuvontaa ja palvelua.

41 d §

Jos vakuutuslaitoksessa käsiteltävä korvausasia koskee lääketieteellisen seikan arviointia, laillistetun lääkärin on osallistuttava asian käsittelyyn ja merkittävä kannanottonsa asiakirjoihin.

41 e §

Vakuutuslaitoksen on viipymättä toimitettava korvausta koskeva päätöksensä asianosaiselle tai hänen omaiselleen näiden ilmoittamalla osoitteella. Päätös on kirjoitettava suomeksi tai ruotsiksi sen mukaan, mikä

on työntekijän tai, jos asia koskee hänen omaistaan, tämän kieli.

Vakuutuslaitoksen on merkittävä sille saapuneeseen valitukseen, tapaturmailmoitukseen, lääkärinlausuntoon tai muuhun asiakirjaan ja selvitykseen luotettavasti päivämäärä, jona se on saapunut vakuutuslaitokseen.

Vakuutuslaitoksen on säilytettävä tämän lain mukaiseen vakuutukseen ja korvausasiaan liittyvät asiakirjat ja tiedot siten kuin Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ministeriön antamien yleisohjeiden mukaan tarkemmin määrää. Tässä tarkoitetut asiakirjat ja tiedot voidaan kuitenkin yleisohjeissa määrätyn ajan kuluttua säilyttää alkuperäisten asemesta tallennettuina sellaisella ministeriön hyväksymällä menetelmällä, jolla luotettavasti säilytetään alkuperäisten asiakirjojen ja tietojen asiasisältö. Tällä tavoin tallennettuina niiden katsotaan vastaavan alkuperäisiä, jollei muuta näydetä.

46 §

Korvauksensaaja on velvollinen vakuutuslaitoksen määräyksestä ja sen kustannuksella käymään korvaukseen vaikuttavan vamman- tai sairautensa selvittämistä varten tutkitavana vakuutuslaitoksen nimeämän lääkärin luona tai sen osoittamassa sairaalassa, ei kuitenkaan Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu. Niin ikään korvauksensaaja on velvollinen vakuutuslaitoksen pyynnöstä kohtuullisessa ajassa toimittamaan sille selvityksen korvaukseen vaikuttavista muista seikoista. Jos korvauksensaaja ilman hyväksyttävää syytä jättää tutkimusmääräyksen tai selvityspyynnön noudattamatta, vakuutuslaitos voi keskeyttää kyseessä olevan korvauksen maksamisen siksi, kunnes määräystä tai pyyntöä on noudatettu. Vakuutuslaitoksen on annettava keskeytyksestä päätös.

53 h §

Mitä tässä luvussa säädetään vakuutuslaitoksen päätöksestä, koskee soveltuvin osin Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tämän lain nojalla antamaa päätöstä. Vakuutuslaitos ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla 41 b §:n 1—4 momentin nojalla annettuun Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tai muutoksenhakuelimen päätökseen.

58 §

Vakuutuslaitos on velvollinen suorittamaan vuosittain Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle erityisen maksun käytettäväksi sille vakuuttamattomassa työssä sattuvista tapaturmista, Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta johtuvista asuin- ja oleskelupaikan vakuutuslaitoksen tehtävistä sekä muista tämän lain mukaisista tehtävistä aiheutuvien kustannusten kattamista varten. Maksun perusteet vahvistaa ministeriö liiton hakemuksesta enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Vakuutuslaitos tilittää maksut Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle siten kuin asetuksella säädetään.

60 §

Tämän lain 11 ja 12 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 1 ja 2 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä ja 53 §:n 5 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuosittain maan yleisessä palkkatasossa tapahtuneiden muutosten johdosta sen palkka-indeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten. Tarkistetut markkamäärät pyöristetään siten, että 20 §:n 2 momentissa säädetty markkamäärä pyöristetään lähimmäksi täydeksi kymmeneksi penniksi ja 1 momentissa säädetty markkamäärä lähimmäksi täydeksi markaksi, 12 ja 35 a §:ssä säädetty markkamäärät lähimmäksi täydeksi kymmeneksi markaksi sekä 11 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa säädetty markkamäärät lähimmäksi täydeksi sadaksi markaksi.

Vakuutuslaitokset osallistuvat 2, 3 ja 5 momentin mukaisiin korotuksiin ja sellaisiin 15 §:ssä mainittuihin korvauksiin, jotka maksetaan, kun tapaturman sattumispäivää seuraavan vuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta, siten kuin ministeriö määrää. Vakuutuslaitokset tilittävät korotusten ja korvausten jaon mukaisen tasauksen Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon siten kuin asetuksella säädetään.

64 §

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto pitää tilastoa tässä laissa, ammattitautilaissa (1343/88) ja valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetussa laissa (449/90) tar-

koitetuista työtapaturmista ja ammattitaudeista sekä niistä maksetuista korvauksista. Sama koskee valtion työssä sattuneita tapaturmia ja ammattitauhteja, joista maksetaan korvaus valtion varoista.

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutuslaitoksen ja valtiokonttorin on annettava Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle 1 momentissa mainittua tilastoa varten tarvittavat tiedot. Näiden tulee sisältää tiedot työtapaturmista ja ammattitaudeista, niiden aiheuttamista vammoista ja sairauksista, kullekin korvauksensaajalle maksettavista korvauksista ja korvauksen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä samoin kuin vakuutuksenottajasta, tämän toimialasta, maksetuista palkoista ja vakuutusmaksuista.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto antaa tilastokeskukselle sen toimialaan kuuluvien, yhteiskuntaoloja ja niiden kehitystä kuvaavien tilastojen laadintaa varten 39 §:n mukaisen tapaturmailmoituksen perustuvat, tarpeelliset tiedot.

Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tietojen antamisesta.

64 a §

Vakuutuslaitos tai Tapaturmavakuutuslaitosten liitto voi antaa työterveyslaitokselle tiedot työperäisten sairauksien rekisteriä varten.

64 b §

Vakuutuslaitoksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on ulosottoa varten asianomaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava korvauksensaajalle maksamansa päivärahan, elinkoron, huoltoeläkkeen, tapaturmaeläkkeen ja perhe-eläkkeen määrä sekä tiedossaan olevat muut laitokset, jotka maksavat työntekijälle toimeentuloetuksia.

65 §

Työnantajan toimesta on sopivassa paikassa pidettävä nähtävänä tämä laki ja tiedonanto siitä, keneltä työtapaturman sattuessa on haettava korvausta.

65 a §

Valtion, kunnan tai muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomainen tai laitos, julkisessa virassa oleva lääkäri, sairaala, eläketurvakeskus sekä lakisääteistä vakuutusta harjoittava vakuutus- tai eläkelaitos on velvolli-

nen pyynnöstä antamaan tässä laissa tarkoitettulle vakuutuslaitokselle, Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja muutoksenhakuviranomaiselle maksutta kaikki hallussaan olevat käsiteltävänä olevan vakuutus- ja korvausasian ratkaisuun vaikuttavat tiedot. Sama koskee työnantajaa ja työpaikkaterveydenhuollosta vastaavaa lääkäriä, jolla on tämän toimensa perusteella hallussaan vahingoittuneen terveydentilaa koskevaa aineistoa. Vakuutuslaitos ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ovat velvollisia maksamaan kohdullisen palkkion tässä pykälässä säädetyn velvoituksen perusteella annetusta lääkärinlausunnosta.

65 b §

Tieteellistä tutkimusta varten vakuutuslaitos tai Tapaturmavakuutuslaitosten liitto voi antaa hallussaan olevia vakuutus- ja korvausasiaa koskevia tietoja edellyttäen, ettei kysymyksessä ole 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettu salassa pidettävä tieto. Ministeriö voi kuitenkin antaa luvan 56 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen antamiseen tieteellistä tutkimusta varten, jos tietojen luovutus ja käyttö ei vaaranna niitä etuja, joiden turvaamiseksi salassapidosta on säädetty. Jollei luvasta muuta johdu, luvan saajan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä 56 a §:n 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Lain 29, 31, 32, 32 a, 35, 35 a ja 37 §, 38 §:n 3 ja 4 momentti sekä 60 §:n 1 ja 6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa lakisääteisen tapaturmavakuutuksen harjoittamista varten myönnetyn toimiluvan voimassaolo lakkaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998. Tämän lain 29 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus voidaan tehdä jo ennen mainitun pykälän voimaantuloa.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 11 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa ja 35 a §:ssä tarkoitettuja markkamääriä vuoden 1971 yleistä palkkatasoa vastaavina.

Valtiokonttorissa tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat, vakuuttamattomasta työstä johtuvat asiat siirtyvät Tapaturmavakuutuslaitosten liiton käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi 1 päivänä huhtikuuta 1997. Sama koskee valtiokonttorin ennen tämän lain voi-

maantuloa myöntämien korvausten maksamista, tarkistamista ja muita niihin liittyviä tehtäviä. Näistä tehtävistä valtiokonttorille vuonna 1997 aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon määrättäessä tämän lain 58 §:n mukaista maksua vuodelle 1997. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto suorittaa niitä vastaavan osuuden valtiokonttorille viimeistään 31 päivänä elokuuta 1997.

Jos tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten perusteella vakuutuslaitoksilta vuodelta 1996 peritty maksu ei kata sanottuna vuonna yksityisten työnantajien työssä sattuvista tapaturmista valtiolle aiheutuvia kustannuksia, kattamatta jäänyt osuus otetaan huomioon määrättäessä tämän lain 58 §:n mukaista maksua vuodelle 1997. Ta-

paturmavakuutuslaitosten liitto suorittaa sitä vastaavan osuuden valtiokonttorille viimeistään 31 päivänä elokuuta 1997. Jos vuodelta 1996 peritty maksu ylittää mainitusta toiminnasta valtiolle kyseisenä vuonna aiheutuneet kustannukset, valtiokonttori suorittaa viimeistään mainittuna päivänä ylimenevän osuuden Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle käytettäväksi vakuuttamattomassa työssä sattuneista tapaturmista vuonna 1997 aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Tämän lain 30 a §:n voimaan tullessa Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto ry:stä tulee Tapaturmavakuutuslaitosten liitto.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1205

Laki

tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (625/91) 4 § seuraavasti:

4 §

Korvattava kuntoutus

Kuntoutujalle korvataan kuntoutuksesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset sekä suoritetaan korvausta kuntoutusajalta syntyneestä ansionmenetyksestä siten kuin jäljem-

pänä säädetään. Kuntoutuja ei ole velvollinen ottamaan vastaan tämän lain mukaista kuntoutusta Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1206

Laki**maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 9 ja 22 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) 9 §:n 1 momentti ja 22 §:n 1 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa (628/91), 22 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1307/89) ja 22 §:n 3 momentti 22 päivänä tammikuuta 1988 annetussa laissa (40/88), seuraavasti:

9 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, korvauksen hakemisesta, korvausvelvollisuudesta, korvauksesta, korvausasian käsittelystä, korvauksensaajan puhevallan käyttämisestä, tapaturmavakuutuslaitoksen päätöksen alistamisesta, osallistumisesta tapaturmalautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin, muutoksenhausta tapaturmavakuutuslaitoksen päätökseen ja vakuutusmaksun maksuunpanoon, tapaturmavakuutuslaitoksen takaisinsaantioikeudesta sekä tiedoksiantovelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa, ammattitautilaissa ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetussa laissa (625/91) säädetään. Mitä näissä laeissa säädetään työntekijästä ja vakuutuslaitoksesta, sovelletaan vastaavasti maatalousyrittäjään ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitokseen. Tämän lain mukaisiin asioihin ei kuitenkaan sovelleta, mitä tapaturmavakuutuslain 30 b §:ssä ja 41 b §:n 2 ja 4—6 momentissa säädetään.

22 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 16 §:ssä, 18 §:n 1 momentissa ja 19 §:ssä, maatalousyrittäjien eläkelain 16 ja 17 §:ssä sekä tapaturmavakuutuslain 30 a, 37, 56 a, 61 a, 63, 64, 64 a, 64 b, 65 a ja 65 b §:ssä säädetään. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos on velvollinen osallistumaan tapaturmavakuutuslain 30 a §:ssä tarkoitetun Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimintaan ja kustannuksiin siltä osin kuin ne liittyvät tämän lain toimeenpanoon. Ministeriö vahvistaa ne perusteet, joiden mukaan edellä tarkoitetut kustannukset laskeaan.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos pitää ja julkaisee tilastoa tässä laissa tarkoitetuista työvahingoista ja niiden perusteella maksetuista korvauksista. Se antaa tarpeelliset tiedot Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle tapaturmavakuutuslain 64 §:n 1 momentissa tarkoitetun tilaston sekä tilastokeskukselle mainitun lain 64 §:n 3 momen-

tissa tarkoitettujen tilastojen pitämistä varten. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin säännösten soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1207

Laki**vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 2 luvun 5 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (389/95), seuraavasti:

2 luku
Vakuutusyhtiön perustaminen

5 §

joittaa lakisääteistä tapaturmavakuutusta on voimassa, mitä siitä tapaturmavakuutuslaissa (608/48) säädetään.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työntekijäin eläkelaisissa (395/61). Oikeudesta har-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1208

Asetus**yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta 9 päivänä elokuuta 1996 annetun lain (603/1996) 22 §:n nojalla:

1 §

Yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain (603/1996) 5 §:ssä tarkoitetussa lupahakemuksessa on mainittava:

- 1) palvelujen tuottajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot;
- 2) toimintayksikön nimi ja yhteystiedot;
- 3) sosiaalipalvelujen vastuuhenkilön nimi; sekä
- 4) toiminnan aloittamispäivä.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) jäljennös yhtiöjärjestyksestä, yhtiösopimuksesta tai yhteisön säännöistä tai muu vastaava selvitys;
- 2) toiminimeä koskeva kaupparekisteriote tai jäljennös kaupparekisteriin tehdystä perusilmoituksesta taikka muu vastaava selvitys;
- 3) toimintasuunnitelma, samoin kuin tiedot annettavista palveluista sekä asiakaspaikkojen ja henkilökunnan lukumäärästä;
- 4) selvitys sosiaalipalvelujen vastuuhenkilön ja muun henkilökunnan koulutuksesta ja työkokemuksesta;
- 5) sijaintikunnan lausunto;
- 6) toiminnassa käytettävien tilojen pohjapiirustus ja käyttösuunnitelma sekä tiedot toiminnassa käytettävistä välineistä; sekä
- 7) palo- ja pelastussuunnitelma.

Lupahakemus tehdään sille lääninhallitukselle, jonka alueella palveluja annetaan.

2 §

Yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain 6 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa on mainittava:

- 1) palvelujen tuottajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot;
- 2) toimintayksikön nimi ja yhteystiedot;
- 3) sosiaalipalvelujen vastuuhenkilön nimi; sekä
- 4) toiminnan aloittamispäivä.

Toiminnan aloittamista koskevaan ilmoitukseen on liitettävä:

- 1) toimintasuunnitelma, josta ilmenee toimiala, annettavat palvelut samoin kuin asiakaspaikkojen ja henkilökunnan lukumäärä; sekä
- 2) selvitys palvelujen vastuuhenkilön ja muun henkilökunnan koulutuksesta ja työkokemuksesta.

Ilmoitus tulee antaa sosiaalihuollosta vastaavalle monijäseniselle toimielimelle siinä kunnassa, jossa palveluja annetaan.

3 §

Lääninhallituksen yksityisiä sosiaalipalveluja koskevassa rekisterissä tulee olla seuraavat tiedot:

- 1) palvelujen tuottajan nimi ja yhteystiedot; sekä
- 2) tiedot annetuista palveluista sekä asiakaspaikkojen ja henkilökunnan määrästä.

4 §

Lääninhallituksen tulee toimittaa 3 §:ssä mainitut rekisteritiedot kerran vuodessa kesäkuun loppuun mennessä sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskukselle sekä jäljennökset lupapäätöksistä ja ilmoitukset toiminnassa tapahtuneista muutoksista kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle ja sosiaalihuollosta vastaavalle monijäseniselle toimielimelle siinä kunnassa, jossa palveluja annetaan, sekä sijoittajakunnan vastaavalle toimielimelle.

5 §

Lääninhallituksen tulee käsitellä lupahakemukset viipymättä.

6 §

Yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain 5 §:n 3 momentissa mainittuun tarkastukseen voi lääninhallituksen pyynnöstä osallistua sen kunnan edustaja, jonka alueella ympärivuorokautisia sosiaalipalveluja on tarkoitus antaa.

7 §

Lääninhallituksen tulee keskeyttää yksityisten sosiaalipalvelujen tuottajan toiminta

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

tai kieltää toimintayksikön käyttö kokonaan tai osittain välittömästi, jos toiminnasta tai toimintayksikön käyttämisestä aiheutuu vaaraa asiakkaiden kehitykselle, turvallisuudelle, terveydelle tai hengelle.

Asianomainen ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet menettelytavoista.

8 §

Lääninhallituksen tulee tehdä merkintä yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain 18 §:n mukaisesta luvan peruuttamisesta pitämäänsä rekisteriin.

9 §

Yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettu toimintakeromus tulee antaa kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Asetuksen 1 §:ssä tarkoitettua lupaa voidaan hakea jo ennen asetuksen voimaantuloa.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1209

**Valtioneuvoston päätös
henkilönsuojaimista annetun valtioneuvoston päätöksen liitteen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Valtioneuvosto on työministeriön esittelystä
muuttanut henkilönsuojaimista 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun valtioneuvoston päätöksen
(1406/1993) liitteen 4 seuraavasti:

EY-VAATIMUSTENMUKAISUUSMERKINTÄ

— EY-vaatimustenmukaisuusmerkintä muodostuu kirjaimista ”CE” seuraavalla tavalla kirjoitettuna:

- Jos EY-merkintää pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn piirroksen mittasuhteita.
- EY-merkinnän eri osien on oltava pystysuunnassa suurinpiirtein samankorkuiset, ei kuitenkaan alle 5 mm. Tästä vähimmäiskoosta voidaan poiketa pienten henkilönsuojaimien osalta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1996

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylitarkastaja Leo Suomaa

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/58/EY, EYVL N:o L 236, 18.9.1996